

Αρ. Διατ. 216/21

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΡΟΔΟΥ

Γ 2021/4343 (εξ αντιπροσώπων των
ΑΒΜ Ε2020/2243, Α2020/2564, Ε2020/4567)

Αριθμός Διατάξεως: 216/21

ΔΙΑΤΑΞΗ ΚΑΤ'ΑΡ. 51 ΝΚΠΔ- ΕΝ ΜΕΡΕΙ

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Ρόδου

Με τις υπό κρίση εγκλήσεις του Θωμά – Δημητρίου Χρήσου Σπανού, κατοίκου Ρόδου (5^ο χμ Ρόδου – Λίδου περιοχή Σγουρού), οι οποίες συσχετίστηκαν, σε βάρος των 1. Ιωάννη Μανουσέλη του Κωνσταντίνου, 2. Σωτήριου Αντωνιάδη του Μιχαήλ, αστυνομικού, 3. Μάριου Ναζιρόπουλου, αστυνομικού, 4. Φώτιου Καρανταλής του Δημητρίου, αστυνομικού, 5. Βασίλειου Παπαδόπουλου του Προδρόμου, αστυνομικού, 6. Ανδρέα Φραγκίσκου Μαντζόν, 7. Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Ματζόν, 8. Γεωργίου Βονάκη του Στυλιανού και 9. Εμμανουήλ Πελαρδή του Παναγιώτη, ο προαναφερόμενος ζήτησε, κατά ορθή εκτίμηση του δικογράφου της εγκλήσεως, την ποινική δίωξη των ανωτέρω για τις πράξεις της Ψευδούς κατάθεσης (224§1 ΠΚ) (για τους εγκαλούμενους 1^ο , 8^ο , 9^ο), ψευδή καταμήνυση (229§1 ΠΚ) (1^ο), παραβίαση οικιακού ασύλου (241 ΠΚ) (2^ο, 3^ο, 4^ο, 5^ο), σωματική βλάβη από πρόθεση (2^ο, 3^ο, 4^ο, 5^ο), σύσταση εγκληματικής οργάνωσης (187 ΠΚ) (6^ο και 7^ο) και ηθική αυτουργία σε ψευδή κατάθεση κατά συρροή (46§1, 224§1 ΠΚ) (1^ο), πράξεις οι οποίες ισχυρίζεται ότι τελέστηκαν στη Ρόδο στις 06.06.2020 και 14.09.2020.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 51 ΝΚ.Π.Δ: «1. Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2,3 και 4. 2. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, την απορρίπτει με διάταξή του, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. 3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξή του που επιδίδεται στον εγκαλούντα. 4. Όσα

αναφέρονται στα άρθρα 43 παρ. 1 και 6, 44, 45, 47, 48, 49 και 50 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση...».

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 224 παρ. 1 του ισχύοντος, όπως προαναφέρθηκε, από 01-07-2019 νέου Ποινικού Κώδικα (Νόμος 4619/2019), η οποία είναι επεικέστερη έναντι της αντίστοιχης του άρθρου 224 παρ. 2 του παλαιού Ποινικού Κώδικα, που ίσχυσε μέχρι την 30-06-2019, αφού με αυτήν απειλείται πλέον για την ψευδή κατάθεση σε βαθμό πλημμελήματος (στην οποία ενσωματώθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 224 και 225 του προϊσχύσαντος Π.Κ. για την ψευδορκία και την ψευδή ανώμοτη κατάθεση) ποινή φυλάκισης με μικρότερο ανώτατο και κατώτατο όριο [δηλαδή φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών έως τριών ετών (και χρηματική ποινή), αντί εκείνης του ενός έτους έως πέντε ετών, που προβλεπόταν προηγουμένως] και, συνεπώς, είναι αυτή εφαρμοστέα στην προκείμενη περίπτωση, έχουσα ως ακολούθως: "1. Όποιος, ενώ εξετάζεται ως διάδικος ή μάρτυρας σε δικαστήριο ή ενώπιον αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση για την κρινόμενη υπόθεση, εν γνώσει του καταθέτει ψευδή στοιχεία σχετικά με την υπόθεση αυτή ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών έως τρία έτη και χρηματική ποινή". Ακόμη, στο άρθρο 46 παρ. 1 εδάφ. α' του παλαιού Π.Κ., ορίζετο ότι: "1. Με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται επίσης: α) όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε", ενώ στο αντίστοιχο άρθρο 46 παρ. 1 του νέου Π.Κ. ορίζεται ότι: "1. Με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε". Έτι περαιτέρω, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ψευδορκίας μάρτυρα και ήδη ψευδούς κατάθεσης, απαιτείται ο μάρτυρας να καταθέτει ενόρκως, ενώπιον αρχής που είναι αρμόδια για την ένορκη εξέτασή του, τα πραγματικά περιστατικά που κατέθεσε να είναι ψευδή και να υφίσταται άμεσος δόλος, ο οποίος συνίσταται στη γνώση αυτού, ότι αυτά που κατέθεσε είναι ψευδή ή ότι έχει γνώση των αληθινών, αλλά σκοπίμως τα αποκρύπτει ή αρνείται να τα καταθέσει. Για την ύπαρξη ηθικής αυτουργίας απαιτείται να συντρέχουν αντικειμενικώς μεν: α) πρόκληση από τον ηθικό αυτουργό σε άλλον της απόφασης να διαπράξει ορισμένη αξιόποινη πράξη, η πρόκληση δε αυτή μπορεί να γίνει με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, όπως με συμβουλές, υπόσχεση ή χορήγηση αμοιβής, παραινήσεις, προτροπές (παρακίμηση,

παρόρμηση, ενθάρρυνση), πειθώ, φορτικότητα, πίεση, απειλή, εκμετάλλευση οποιασδήποτε πλάνης, πραγματικής ή νομικής ή περί τα παραγωγικά αίτια της βούλησης, με τη διέγερση μίσους κατά του θύματος, με την επιβολή λόγω υπηρεσιακής ή άλλης εξάρτησης ή την επιρροή προσώπου λόγω της ιδιότητας και της θέσης του ή και της σχέσης του με το φυσικό αυτουργό κ.λ.π. και β) διάπραξη από τον άλλον (αυτουργό) της πράξης αυτής, την οποία αποφάσισε με τον πιο πάνω τρόπο. Υποκειμενικώς δε απαιτείται δόλος του ηθικού αυτουργού, δηλαδή συνειδητή και ηθελημένη πρόκληση της απόφασης για τη διάπραξη από τον άλλο της αντικειμενικής υπόστασης ορισμένου εγκλήματος με τη θέληση και γνώση ή αποδοχή της συγκεκριμένης εγκληματικής πράξης χωρίς να είναι αναγκαίος ο καθορισμός της πράξης αυτής μέχρι λεπτομερειών, αρκεί δε και ενδεχόμενος δόλος, εκτός αν για την υποκειμενική θεμελίωση του οικείου εγκλήματος απαιτείται άμεσος ή υπερχειλής δόλος, οπότε ο δόλος αυτός πρέπει να συντρέχει και στο πρόσωπο του ηθικού αυτουργού (ΑΠ 217/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Επίσης, κατά το άρθρο 241 του ΠΚ, υπάλληλος που, χρησιμοποιώντας την υπαλληλική του ιδιότητα, εισέρχεται στην κατοικία άλλου χωρίς ο άλλος να το θέλει, εκτός από τις περιπτώσεις όπου το προβλέπει ο νόμος και χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, τιμωρείται με φυλάκιση τριών μηνών μέχρι δύο ετών. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, η οποία θεσπίστηκε στα πλαίσια της γενικότερης προστασίας που παρέχεται στον άνθρωπο από τα άρθρα 9 και 19 παρ. 3 του Συντάγματος, αναφορικώς με την ιδιωτική και την οικογενειακή του ζωή και την κατοικία του, η απαγόρευση της αξιοποίησης αποδεικτικού μέσου που αποκτήθηκε με παραβίαση του οικιακού ασύλου, αποσκοπεί στην προστασία των εννόμων αγαθών του ατόμου που προστατεύονται από τις παραπάνω συνταγματικές διατάξεις, με την υποχώρηση της ανάγκης δικαστικής διερεύνησης της ουσιαστικής αλήθειας και της αξίας της αποτελεσματικής λειτουργίας της ποινικής διαδικασίας (ΑΠ 1317/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Κατά το άρθρο 259 ΠΚ «Κατά τη διάταξη του άρθρου 259 του ΠΚ, όπως ίσχυε πριν την 1.7.209, «Υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική

διάταξη. Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 259 του ισχύοντος ήδη από 1.7.2019 νέου ΠΚ (Ν. 4619/2019), «υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη». Από τη σύγκριση των διατάξεων αυτών ως προς τα στοιχεία της υποκειμενικής και αντικειμενικής υπόστασης του οικείου εγκλήματος δεν διαφοροποιούνται, προκύπτει ότι η ευμενέστερη διάταξη είναι αυτή του ισχύοντος από 1.7.2019 ποινικού κώδικα καθόσον ως προς την προβλεπόμενη ποινή οδηγεί στην ευμενέστερη μεταχείριση του κατηγορουμένου αφού με αυτήν προβλέπεται πέραν της ισόχρονης φυλάκισης (μέχρι δύο ετών) η δυνατότητα επιβολής διαζευκτικά χρηματικής ποινής. Από τη προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 259 ΠΚ προκύπτει ότι για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος, δράστης του οποίου είναι υπάλληλος κατά την έννοια των άρθρων 13α και 263α του ΠΚ, απαιτούνται οι εξής προϋποθέσεις: α) παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος, το οποίο καθορίζεται με νόμο ή με διοικητική πράξη ή με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας του υπαλλήλου, β) πρόθεση του δράστη, δηλαδή δόλος που περιέχει τη θέληση παράβασης του καθήκοντος της υπηρεσίας και γ) σκοπός να προσποριστεί στον ίδιο τον δράστη ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον. Ως υπάλληλος, κατά τα άρθρα 13α και 263α του ΠΚ, νοείται κάθε πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά, η άσκηση υπηρεσίας δημοσίου δικαίου. Ο δόλος συνίσταται είτε στη θέληση είτε στη γνώση και αποδοχή της παράβασης των υπηρεσιακών του καθηκόντων (άμεσος ή ενδεχόμενος δόλος). Σκοπός παράνομης ωφέλειας ή βλάβης υπάρχει όταν ο δράστης επιδιώκει με την παράβαση των υπηρεσιακών του καθηκόντων να επιφέρει την παράνομη ωφέλεια ή τη βλάβη και συγχρόνως όταν η υπηρεσιακή παράβαση είναι αντικειμενικά πρόσφορη να οδηγήσει στην ωφέλεια ή τη βλάβη με τον συγκεκριμένο τρόπο που σχεδιάστηκε και τελέστηκε από τον δράστη, ο οποίος πρέπει να γνωρίζει την εν λόγω προσφορότητα. Τέτοια προσφορότητα υπάρχει όταν η ωφέλεια ή η βλάβη που επιδιώκει ο δράστης μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος ή και με την παράβαση αυτού. Ενώ, αν η παράβαση καθήκοντος

έγινε για άλλον σκοπό ή με κανέναν σκοπό ή η ωφέλεια ή η βλάβη επέρχεται ως συμπτωματική συνέπεια της παράβασης, τότε το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος δεν στοιχειοθετείται. Τέτοιο δε παράνομο όφελος, κατά την έννοια του άρθρου 259 ΠΚ, είναι κάθε όφελος, το οποίο επιδιώκεται με παράβαση καθήκοντος πρόσφορη να οδηγήσει στην πραγμάτωσή του και το οποίο ως εκ τούτου θίγει την υπηρεσιακή χρηστότητα και καθαρότητα, έστω και αν καθαυτό δεν θεωρείται παράνομο ...» (ΑΠ 1634/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 308 παρ. 1 εδαφ. α, β του ΠΚ, ορίζεται ότι "όποιος με πρόθεση προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών. Αν η κάκωση ή η βλάβη της υγείας που του προξένησε είναι όλως ελαφρά τιμωρείται με κράτηση έως έξι (6) μήνες ή με πρόστιμο έως 3.000 ευρώ." Το έγκλημα της απλής σωματικής βλάβης διαβαθμίζεται κατά το άρθρο 308 ΠΚ, αναλόγως της σπουδαιότητας αυτής ως απλής ή όλως ελαφρά, η οποία χωρίς να είναι εντελώς επουσιώδης, έχει επιπόλαιες συνέπειες. Σωματική κάκωση είναι κάθε εξωτερική επενέργεια επί του σώματος, όπως τραύματα, εκδορές, οιδήματα, παραμορφώσεις κλπ, ενώ βλάβη της υγείας είναι κάθε διατάραξη των εσωτερικών λειτουργιών, η κάκωση δε μπορεί να είναι συγχρόνως και βλάβη της υγείας, αλλά η βλάβη της υγείας μπορεί να επέλθει και χωρίς κάκωση, καθώς, επίσης, μπορεί η καθεμία να επέλθει χωριστά ή να είναι η μία συνέπεια της άλλης και δε δημιουργείται αντίφαση από τη σωρευτική παραδοχή σωματικής κάκωσης και βλάβης της υγείας του παθόντος ταυτόχρονα.

Μετά την υποβολή των ανωτέρω εγκλήσεων, οι οποίες συσχετίστηκαν με την από 29.06.2021 πράξη μας, διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να εξακριβωθεί η βασιμότητα των καταγγελλομένων. Από το περιεχόμενο της δικογραφίας προκύπτει ότι ο Ιωάννης Μανουσέλης στις 06.06.2020 υπέβαλε σε βάρος του Θωμά Σπανού- νυν εγκαλούντος -έγκληση δια της αυθημερόν ένορκης κατάθεσής του με την οποία ζητούσε την ποινική δίωξη του εκεί εγκαλούμενου Θωμά Σπανού για την τέλεση σε βάρος του της πράξης της σωματικής βλάβης (308§1 ΠΚ) και η οποία έλαβε ΑΒΜ Φ2020/2185. Στα πλαίσια της μεταξύ του διένεξης το οποίο έλαβε χώρα στις 06.06.2020 στο Εμπορικό κέντρο Μανουσέλη ιδιοκτησίας του όταν ο Θωμάς Σπανός πλησίασε ενώ καθάριζε το οικόπεδό του από χώματα και τον έπιασε

από το λαιμό με δύναμη προκαλώντας του, όπως ισχυρίστηκε, κάποιες εκδορές. Στο χώρο κλήθηκε η αστυνομία και προς τούτο, περί ώρα 20.00, μετέβη περιπολικό του ΑΤ Ρόδου στο οποίο επέβαιναν ως πλήρωμα οι Αντωνιάδης Σωτήριος και Ναζιρόπουλος Μάριος προκειμένου να επιληφθούν του συμβάντος κατόπιν υποβολής εγκλήσεως από τον Μανουσέλη Ιωάννη. Κατά την άφιξη τους εντόπισαν το Σπανό Θωμά εντός αποθηκευτικού χώρου και κατόπιν δικής του πρόσκλησης εισήλθαν στο χώρο προκειμένου να προβούν σε σύλληψη του εγκαλούμενου Θωμά Σπανού. Ο Θωμάς Σπανός Θωμάς, ισχυρίστηκε ότι ο χώρος αυτός αποτελεί την οικία του, γεγονός το οποίο δεν προκύπτει με σαφήνεια, αφού ακόμα και από τις φωτογραφίες τις οποίες προσκόμισε ο ίδιος στην υπό κρίση δικογραφία, προκύπτει το ακριβώς αντίθετο, δηλαδή ότι πρόκειται για κατάστημα/αποθήκη. Σε κάθε περίπτωση όμως, οι αστυνομικοί δεν μπορούσαν να γνωρίζουν ότι ο εν λόγω χώρος χρησιμοποιούνταν και ως κατοικία. Ο Σπανός Θωμάς, αντιστάθηκε της σύλληψης και για το λόγο αυτό κλήθηκαν ενισχύσεις. Προς τούτο κατέφθασε όχημα της Υποδιεύθυνσης Αφαλείας Ρόδου στο οποίο επέβαιναν οι αστυνομικοί Φώτιος Καρανταλής και Βασίλειος Παπαδόπουλος, οι οποίοι αναγκάστηκαν αν σηκώσουν τον εκεί εγκαλούμενο προκειμένου να μπει στο περιπολικό. Ο ίδιος ακολούθως, αντιστάθηκε στην προβλεπόμενη χειροπέδησή του και έτσι οι αστυνομικοί αναγκάστηκαν να περάσουν δια της βίας χειροπέδες χωρίς όμως να τον τραυματίσουν παρά τον περί του αντιθέτου ισχυρισμό του ο οποίος είναι παντελώς αναπόδεικτος. Στις 14.09.2020 κατέθεσε ως μάρτυρας ενώπιον του Πταισματοδίκη Ρόδου, στα πλαίσια της ΑΒΜ Φ2020/2184 δικογραφίας, για την οποία παραγγέλθηκε προκαταρκτική εξέταση, ο Πελαρδής Εμμανουήλ, ο οποίος στην κατάθεση του ανέφερε ότι «...είδα τον κ. Σπανό να έχει πιάσει τον κ. Μανουσέλη από το λαιμό...». Ομοίως ο Γεώργιος Βονάκης, στα πλαίσια της ίδιας δικογραφίας, εξεταζόμενος ως μάρτυρας στις 14.09.2020 ενώπιον του Πταισματοδίκη Ρόδου, κατέθεσε ότι είδε τον Θωμά Σπανό να έχει πιάσει τον Μανουσέλη από το λαιμό και να του λέει ότι θα τον σκοτώσει. Ως προς την προαναφερόμενη δικογραφία (Φ2020/2184), έχε εκδοθεί ήδη Διάταξη κατ' άρθρ. 51 ΚΠΔ, με την οποία απορρίφθηκε εν μέρει η έγκληση του Ιωάννη Μανουσέλη σε βάρος του Θωμά Σπανού για την πράξη της σωματική βλάβης από πρόθεση (308§1 ΠΚ) ενώ ασκήθηκε σε βάρος του ποινική δίωξη για τα αδικήματα της απειθείας (169 ΠΚ) και της απειλής (333§1

ΠΚ), Η δε υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον του Μονομελούς Πλημ/κείου Ρόδου και έχει προσδιοριστεί στη δικάσιμο της 26.11.2021. Σχετικά με τους νυν εγκαλούμενους Ανδρέα Φραγκίσκο Ματζόν και Αλεξάνδρα χήρα Φραγκίσκου Ματζόν, για την οποία ο νυν εγκαλών Θωμάς Σπανός, ισχυρίζεται ότι έχουν συγκροτήσει μεταξύ τους εγκληματική οργάνωση, ο ισχυρισμός είναι παντελώς αόριστος και αναπόδεικτος αφού ο ίδιος ο εγκαλών ούτε επικαλείται ούτε προσκομίζει οποιοδήποτε στοιχείο προς επίρρωση του ισχυρισμού αυτού. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι οι εκ των εγκαλουμένων Αλεξάνδρα χήρα Φραγκίσκου Ματζόν απεβίωσε στις 26.2.2021 σε ηλικία 94 ετών.

Με βάση τα ανωτέρω, προκύπτει ότι η έγκληση σε βάρος των Σωτήριου Αντωνιάδη του Μιχαήλ, Μάριου Ναζιρόπουλου του Πέτρου, Φώτιου Καρανταλής του Δημητρίου, Βασίλειου Παπαδόπουλου του Προδρόμου, Ανδρέα Φραγκίσκου Μαντζόν και Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Ματζόν είναι ουσιαστική αβάσιμη και συνεπώς δεν συντρέχει περίπτωση κίνησης ποινικής δίωξης σε βάρος τους. Ως προς τους λοιπούς εγκαλούμενους, ήτοι Ιωάννη Μανουσέλη, Γεωργίου Βονάκη του Στυλιανού και Εμμανουήλ Πελαρδή, θα πρέπει να σημειωθεί ότι εκδώσαμε πράξη κατ' άρ. 59 ΚΠΔ, η οποία θα υποβληθεί στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών Δωδεκανήσου για παρασχεθεί η σύμφωνη ή όχι γνώμη του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Έχοντας λάβει υπ' όψη και τα άρθρα 51 και 52 Ν.Κ.Π.Δ.

Απορρίπτουμε εν μέρει τις με ΑΒΜ Ε2020/2243, Α2020/2564, Ε2020/4567 συσχετισθείσες εγκλήσεις του Θωμά Σπανού ως ουσιαστικά αβάσιμες, ήτοι ως προς τους εγκαλούμενους Σωτήριο Αντωνιάδη του Μιχαήλ, Μάριο Ναζιρόπουλο του Πέτρου, Φώτιο Καρανταλή του Δημητρίου, Βασίλειο Παπαδόπουλο του Προδρόμου, Ανδρέα Φραγκίσκου Μαντζόν και Αλεξάνδρα χήρα Φραγκίσκου Ματζόν .

Παραγγέλλουμε την κοινοποίηση της διάταξης στον εγκαλούντα, ο οποίος έχει δικαίωμα προσφυγής κατ' αυτής στον Εισαγγελέα Εφετών Δωδεκανήσου.

Επιβάλλουμε τα νόμιμα έξοδα ποσού 80 Ευρώ.

7

Ρόδος, 05-11-21
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Μ. ΜΑΝΟΣ
ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ